

BESLUIT

van de Secretarissen-Generaal van de Departementen van Justitie, van Binnenlandsche Zaken en van Sociale Zaken ter uitvoering van de Luchtbeschermingsverordening.

Op grond van § 1 der Verordening No. 23/1940 en van artikel 22 der Luchtbeschermingsverordening en in overeenstemming met de §§ 2 en 3 der Verordening No. 3/1940 van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied wordt bepaald:

Artikel 1.

De vorderingen tot het verrichten van diensten en tot het ter beschikking stellen van goederen, alsmede de gedragsregels en voorschriften, welke zijn vastgesteld op grond van artikel 12 der Wet betreffende bescherming tegen luchtaanvallen (*Staatsblad* 1936, n°. 302), zooals gewijzigd bij de Tweede Wetswijziging Luchtbescherming Militair Gezag (*Staatsblad* 1940, n°. 580), worden vanaf het in werking treden der Luchtbeschermingsverordening (No. 13/1942) geacht te zijn uitgevaardigd op grond van artikel 8, derde lid, van genoemde verordening.

Artikel 2.

Onder het ter beschikking stellen van goederen ten behoeve van algemeene doeleinden der luchtbescherming in den zin van artikel 13, tweede lid, der Luchtbeschermingsverordening worden mede begrepen alle op bevel van de bevoegde instanties getroffen maatregelen ter camouflering, overbrenging van voorraden, verplaatsing of stopzetting van bedrijven of inrichtingen om redenen van luchtbescherming. De kosten van schadeloosstellingen ter zake worden in overeenstemming met het bepaalde in artikel 14, vijfde lid, dezer verordening door het Rijk gedragen.

Artikel 3.

Personen, werkzaam bij den Nederlandschen Volksdienst, die bij luchtaanvallen, telkenmale op bevel van den plaatselijken beschermingsleider of van den door dezen hiertoe gemachtigde, werkzaamheden verrichten ten behoeve van de sociale verzorging der getroffenenen, hebben voor den duur van deze werkzaamheid de rechten en plichten van leden van den luchtbeschermingsdienst. Zij dragen bij hun werkzaamheid een witten band met opdruk „Nederlandsche Volksdienst”, voorzien van een zegel, om den linkerbovenarm.

Artikel 4.

1) Het Gasmaskerbesluit (*Staatsblad* 1937, n°. 856) en het vermelde onder 11 van het Besluit van 26 Maart 1921 (*Staatsblad* n°. 638) worden ingetrokken.

2) Vergunningen, welke op grond van artikel 4 van het Gasmaskerbesluit zijn verleend, worden tot wederopzeggens toe geacht te zijn uitgevaardigd op grond van atikel 5, tweede lid, onder 2, der Luchtbeschermingsverordening.

Artikel 5.

Artikel 6bis, eerste lid, der Woningwet (*Staatsblad* 1901, n°. 158) wordt gelezen als volgt:

„Voor zoover de schriftelijke vergunning, genoemd in artikel 6, eerste lid, wordt gevraagd met betrekking tot een woning of een ander gebouw, waarvan het grondoppervlak door den Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie aangegeven grenzen overschrijdt, zendt de Burgemeester, alvorens op het verzoek om vergunning te beslissen, een exemplaar daarvan, met de bijbehorende stukken, aan den voornoemden Secretaris-Generaal.”

Artikel 6.

In artikel 12 van het Besluit No. 13/1941 betreffende de instelling van een Luchtbeschermingsongevallenfonds worden de woorden „Binnenlandsche Zaken” vervangen door het woord „Justitie”.

Artikel 7.

Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging. 's-Gravenhage, 25 Augustus 1942.

De Secretaris-Generaal
van het Departement van Justitie,
Schrieke.

De Secretaris-Generaal van het
Departement van Binnenlandsche Zaken,
Frederiks.

De wnd. Secretaris-Generaal van het
Departement van Sociale Zaken,
Verwey.

**Beschikking van den Secretaris-Generaal van het Departement
van Justitie ter uitvoering van artikel 6bis, eerste lid,
van de Woningwet.**

Bsd. I. No. 153.

De Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie;
Gelet op artikel 6bis, eerste lid, van de Woningwet, zooals
dit lid is gewijzigd bij artikel 5 van het Besluit van de Secre-
tarissen-Generaal van de Departementen van Justitie, van
Binnenlandsche Zaken en van Sociale Zaken, ter uitvoering
van de Luchtbeschermingsverordening (Besluit 94/1942), in
overeenstemming met de §§ 2 en 3 van de Verordening
No. 3/1940 van den Rijkscommissaris voor het bezette Neder-
landsche gebied;

Heeft goedgevonden:

1. als grenzen, bedoeld in artikel 6bis, eerste lid, van de
Woningwet, aan te wijzen:

a. in gemeenten met ten hoogste 10 000 inwoners, een
grondoppervlak van 120 m²;

b. in gemeenten boven 10 000, doch met ten hoogste
55 000 inwoners, een grondoppervlak van 225 m²;

c. in gemeenten boven 50 000 inwoners, een grondoppervlak
van 375 m², met dien verstande, dat voor de gemeenten Amster-
dam, 's-Gravenhage en Rotterdam (behalve Hoek van Hol-
land) als grens wordt aangewezen een grondoppervlak van
280 m²;

2. te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op
den dag harer afkondiging in de *Nederlandsche Staatscourant*.

Apeldoorn, 14 December 1943.

De Secretaris-Generaal
van het Departement van Justitie,
SCHRIEKE.

TWEEDE BESLUIT

van den Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie ter uitvoering van de Luchtbeschermingsverordening.

Op grond van artikel 5, lid 2, sub 2, en artikel 22 der Luchtbeschermingsverordening en in overeenstemming met de §§ 2 en 3 der Verordening No. 3/1940 van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied en de artikelen 16 en 3 van de Verordening Organisatie Politie wordt bepaald:

Artikel 1.

1. Onder gereedschappen en hulpmiddelen voor de luchtbescherming, voor den verkoop waarvan volgens artikel 5, lid 2, sub 2, van de Luchtbeschermingsverordening van 22 Januari 1942 toestemming vereischt is, worden verstaan die apparaten en middelen, met inbegrip van inrichtingen en werkwijzen, welke:

a. kennelijk uitsluitend of in hoofdzaak bestemd zijn voor luchtbeschermingsdoeleinden, dan wel:

b. door den Directeur-Generaal van Politie van bijzondere beteekenis voor de luchtbescherming worden verklaard. In geval van twijfel beslist de Directeur-Generaal van Politie

2. De Directeur-Generaal van Politie kan het vervaardigen en in den handel brengen van gereedschappen en hulpmiddelen voor de luchtbescherming met inbegrip van inrichtingen en werkwijzen, als bedoeld in lid 1, onder *a*, toelaten, ook zonder daartoe de in artikel 5, lid 2, sub 2, van de Luchtbeschermingsverordening bedoelde vergunning te hebben verleend.

3. De in het 1ste lid bedoelde gereedschappen en hulpmiddelen voor de luchtbescherming, met inbegrip van inrichtingen en werkwijzen, worden gezamenlijk aangeduid onder den naam luchtbeschermingsartikelen.

4. Onder het in den handel brengen in den zin van artikel 5, lid 2, sub 2, van de Luchtbeschermingsverordening wordt mede verstaan het gratis verspreiden en uitdeelen.

Artikel 2.

1. Reclame voor luchtbeschermingsartikelen, waarvan het in den handel brengen ingevolge artikel 5, lid 2, sub 2, van de Luchtbeschermingsverordening is toegestaan, mag, behoudens nadere goedkeuring door den Directeur-Generaal van Politie, slechts zulke beschrijvingen, aanduidingen en aanprijzingen bevatten, welke overeenstemmen met den inhoud en de strekking van de verleende vergunning en met de daaraan verbonden voorwaarden.

2. Elke reclame voor luchtbeschermingsartikelen, waarvoor de vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen, als bedoeld in artikel 5, lid 2, sub 2, van de Luchtbeschermingsverordening nog niet is verleend, moet door den Directeur-Generaal van Politie worden goedgekeurd.

3. Reclame voor voorwerpen, welke geen luchtbeschermingsartikelen zijn in den zin van artikel 1, mag niet den indruk wekken, dat die voorwerpen uitsluitend of in hoofdzaak te gebruiken zouden zijn voor luchtbeschermingsdoeleinden.

4. Aanduidingen, dat de voorwerpen naast hun primaire functie ook voor luchtbeschermingsdoeleinden bruikbaar zijn, zijn toegestaan, tenzij het gebruik van dergelijke aanduidingen door den Directeur-Generaal van Politie wordt verboden of aan voorwaarden verbonden.

5. De verbinding van benamingen voor een artikel dat geen luchtbeschermingsartikel is in den zin van artikel 1, met op het gebruik van deze artikelen voor luchtbeschermingsdoeleinden wijzende bewoordingen is onderworpen aan de toestemming van den Directeur-Generaal van Politie.

6. Voor reclame, in het bijzonder door middel van drukwerken, persartikelen, enz., welke uitgaat boven een aanduiding, beschrijving of aanprijzing van het artikel, is een vergunning noodig, als bedoeld in artikel 5, lid 2, sub 1, van de Luchtbeschermingsverordening.

Artikel 3.

1. Tot het verkrijgen van een vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen richt de fabrikant een aanvraag tot den Directeur-Generaal van Politie. Voor in het buitenland vervaardigde luchtbeschermingsartikelen wordt de aanvraag ingediend door dengeen, die de artikelen in het bezette Nederlandsche gebied invoert.

2. Bij indiening van de aanvraag moeten tevens worden ingezonden de noodige bijlagen (teekeningen, beschrijvingen, enz.), waaruit duidelijk de samenstelling of de constructie van het artikel blijkt.

3. Het verleenen van een vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen kan afhankelijk worden gesteld van den uitslag van een op het betreffende artikel uitgevoerd onderzoek of keuring, waartoe den Directeur-Generaal van Politie, op zijn verzoek, de benoodigde hoeveelheden van het verwerkte materiaal, monsters of onderdeelen der artikelen kosteloos en vrachtvrij ter beschikking moeten worden gesteld.

4. Het onderzoek of de keuring geschiedt door den Directeur-Generaal van Politie of door de instantie, welke hij daarmee heeft belast.

5. De kosten van het onderzoek of de keuring, bedoeld in het derde lid, komen ten laste van dengeen, die de vergunning heeft aangevraagd.

6. De Directeur-Generaal van Politie kan de kosten van het onderzoek of de keuring voor den aanvrager verlagen of hem deze kwijtschelden.

Artikel 4.

1. De door een vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen gedekte luchtbeschermingsartikelen of hun verpakking moeten door den fabrikant, alvorens in den handel te worden gebracht, worden voorzien van een goedkeuringsmerk.

2. Het goedkeuringsmerk bestaat uit het hieronder aangegeven teeken met kennummer:

I.L.B.

No.

3. Het goedkeuringsmerk moet worden aangebracht overeenkomstig de aanwijzingen van den Directeur-Generaal van Politie.

Artikel 5.

1. De vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen wordt onverminderd de rechten van derden verleend en kan te allen tijde worden ingetrokken. Aan de vergunning kunnen voorwaarden en beperkingen worden verbonden. Van de beslissing van den Directeur-Generaal van Politie staat geen beroep open.

2. De vergunning geldt slechts voor die materialen en artikelen, welke met de ten onderzoek voorgelegde bescheiden volledig overeenstemmen. Voor iedere wijziging in de samenstelling of constructie moet een nieuwe vergunning worden aangevraagd. Wanneer het kleine wijzigingen betreft, kan de Directeur-Generaal van Politie ten aanzien van de te betalen kosten een bijzondere regeling treffen.

Artikel 6.

Voor luchtbeschermingsartikelen, waaraan geen bijzondere technische eischen op luchtbeschermingsgebied worden gesteld, kan een algemeene vergunning tot het vervaardigen en in den handel brengen worden verleend.

Artikel 7.

Het verleen en intrekken van vergunningen voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen wordt bekend gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant*, evenals de opgave van luchtbeschermingsartikelen, waarvan de Directeur-Generaal van Politie overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, lid 1, sub *b*, van dit besluit verklaart, dat zij voor de luchtbescherming van bijzondere beteekenis zijn, of dat het vervaardigen en in den handel brengen er van overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, lid 2, van dit besluit zonder vergunning is toegelaten.

Artikel 8.

1. Voor zoover in uitzonderingsgevallen niet anders is bepaald, omvat de vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen, onverminderd het bepaalde in artikel 5, het recht tot wederverkoop.

2. De wederverkooper is verplicht, zich door den fabrikant een door of namens den Directeur-Generaal van Politie gewaarmerkt afschrift van de voor het artikel afgegeven vergunning te doen verstrekken en zich er van te overtuigen, dat de door hem te verkoopen luchtbeschermingsartikelen voorzien zijn van het in de vergunning genoemde goedkeuringsmerk.

3. De wederverkooper is gehouden, zich bij den wederverkoop te onderwerpen aan de wettelijke bepalingen en aan eventuele aan den fabrikant in de vergunning opgelegde voorwaarden en verplichtingen.

4. De Directeur-Generaal van Politie kan den wederverkoop verbieden.

Artikel 9.

Het Rijk is niet aansprakelijk voor de gevolgen van de verleening, weigering of intrekking van een vergunning voor het vervaardigen en in den handel brengen van luchtbeschermingsartikelen.

Artikel 10.

1. Bij overtreding van de voorschriften van dit besluit kunnen de materialen, voorwerpen of onderdeelen daarvan, waarmee de overtreding is gepleegd of welke het voorwerp daarvan uitmaken, verbeurdverklaard worden, ongeacht of zij den veroordeelde toebehooren.

2. Gelijke verbeurdverklaring kan worden uitgesproken, indien de dader niet kan worden veroordeeld.

3. Het gebruik van zonder vergunning in den handel gebrachte luchtbeschermingsartikelen kan verboden worden.

Artikel 11.

1. De vóór het in werking treden van dit besluit verleende vergunningen tot het voeren van het I.L.B.-teeken met bijbehorend kennummer vervallen op den negentigsten dag na den datum van in werking treden van dit besluit.

2. Houders van dergelijke reeds verleende vergunningen kunnen een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning, in den zin van dit besluit, voor het vervaardigen en in den handel brengen van de betreffende luchtbeschermingsartikelen binnen een termijn van dertig dagen na den datum van in werking treden van dit besluit indienen bij den Directeur-Generaal van Politie.

3. Aan het indienen van een dergelijke aanvraag zijn geen kosten verbonden.

Artikel 12.

De door de „Reichsanstalt der Luftwaffe für Luftschutz“ in Berlijn voor het gebied van het Deutsche Rijk afgegeven vergunningen gelden ook voor het bezette Nederlandsche gebied. De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op luchtbeschermingsartikelen, waarvoor een dergelijke vergunning is afgegeven. Voor den verkoop van deze luchtbeschermingsartikelen in het bezette Nederlandsche gebied stelt de Directeur-Generaal van Politie een kennummer vast, dat op die artikelen moet worden aangebracht. Zoolang het kennummer niet op deze artikelen is aangebracht, is de verkoop verboden.

Artikel 13.

Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging en kan worden aangehaald als: Tweede Uitvoeringsbesluit op de Luchtbeschermingsverordening.

Apeldoorn, 29 Maart 1944.

De Secretaris-Generaal
van het Departement van Justitie,
Schrieke.

DEPARTEMENT VAN JUSTITIE

Besluit van den Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie betreffende de schadeloosstelling voor het verrichten van diensten ten behoeve van de luchtbescherming.

Bsd. I. N°. 904.

Op grond van artikel 14, derde lid, van de Luchtbeschermingsverordening en in overeenstemming met de §§ 2 en 3 der Verordening N°. 3/1940 van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied wordt bepaald:

Artikel 1.

1. De werknemer, die buiten zijn werktijd wordt gevorderd tot het verrichten van diensten in zijn bedrijf ten behoeve van de fabrieks- of bedrijfsbescherming, ontvangt van dengene, te wiens laste volgens artikel 14 van de Luchtbeschermingsverordening (N°. 13/1942) de kosten voor de fabrieks- of bedrijfsbescherming komen, voor deze diensten ten behoeve van de luchtbescherming de onderstaande schadeloosstellingen:

1. f 1,25 indien de diensten tenminste drie uren duren;
2. f 1,50 indien de diensten en de werktijd tezamen het noodzakelijk maken, dat de werknemer langer dan twaalf uur, echter niet langer dan vier en twintig uur, onafgebroken van zijn woning afwezig is;
3. f 2,25:
 - a. indien de diensten en de werktijd tezamen het noodzakelijk maken, dat de werknemer langer dan vier en twintig uur onafgebroken van zijn woning afwezig is;
 - b. indien de diensten op een Zon- of feestdag of na zons-
ondergang op den dag, welke aan een Zon- of feestdag
voorafgaat, worden verricht;
 - c. indien de diensten voor de tweede of volgende malen
binnen de tien dagen worden verricht;
 - d. indien de diensten in verband met een luchtaanval
worden verricht ter daadwerkelijke bestrijding van de
schade.

2. Bij samenloop van verschillende in het eerste lid genoemde omstandigheden, die schadeloosstelling ten gevolge hebben, verkrijgt de werknemer telkens slechts de hoogste schadeloosstelling, die uit een van deze op zijn geval van toepassing zijnde omstandigheden voortvloeit.

Artikel 2.

Indien de diensten langer dan vier en twintig uur aan één stuk duren, worden voor de toepassing van dit besluit de diensten na afloop van elke vier en twintig uur als opnieuw te zijn begonnen beschouwd.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking op den dag na dien zijner afkondiging.

Apeldoorn, 21 Juli 1944.

De Secretaris-Generaal
van het Departement van Justitie,
Schrieke.